

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/129/2011
Identifikačné číslo spisu:	3010200289
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubica Filová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3010200289.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky V. B., bytom I., B., zastúpenej advokátom JUDr. Miroslavom Šedivcom, so sídlom v Prievidzi, Hodžu 14/1, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. apríla 2011, č. k. 12Sd/99/2010-90, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 14. apríla 2011, č. k. 12Sd/99/2010-90 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 14. apríla 2011, č. k. 12Sd/99/2010-90, potvrdil rozhodnutie odporkyne 1 číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 10. decembra 2009, ktorým odporkyňa podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 112 ods. 1 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) od 29. októbra 2006 zvýšila navrhovateľke invalidný dôchodok na sumu 9547 Sk mesačne. Súčasne potvrdil aj rozhodnutia 2 až 5 číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 10. decembra 2009 o zvýšení invalidného dôchodku navrhovateľky podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 1. júla 2007, od 1. júla 2008, od 1. januára 2009 a od 1. januára 2010. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd zistil, že invalidný dôchodok bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku (ďalej len „PMZ“) za roky 1996, 1988, 1994, 1991 a 1995, pričom z celkovej doby 39 rokov zamestnania bola pre výšku dôchodku rozhodná doba 36 rokov zamestnania v III. pracovnej kategórii. Rozhodnutia odporkyne považoval za správne, lebo za rok 1996 bola navrhovateľke zhodnotená náhrada za stratu na zárobku ako vymeriavací základ aj za roky 1998 až 1995 tak ako skutočne patrila a keďže v roku 1996 bol 13 dní práceneschopná bez nároku na nemocenské, za rok 1996 jej bolo správne zhodnotených 338 dní náhradných dôb.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Namietala, že odporkyňa v priebehu rokov 1997 až 2009 opakovane rozhodovala o priznaní a výške jej invalidného dôchodku, pričom v určení rokov

rozhodného obdobia a výšky vymeriavacích základov sa osobné listy dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli prílohou rozhodnutí, takmer vždy líšili. Nesúhlasila s určením zárobkov za rok 1996, ktorý bol podľa jej názoru odporkyňou nesprávne uvedený v sume 38 606 Sk s počtom vylúčených dní 338, namiesto výšky zárobkov minimálne 57 268 Sk s počtom vylúčených dní 351. Poukázala pritom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 18S/150/2002. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľky nepovažovala za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Z obsahu spisov odvolací súd zistil, že krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol o návrhu navrhovateľky z 5. januára 2010, ktorým žiadala preskúmať rozhodnutia odporkyne 1 až 5 z 10. decembra 2009 číslo XXX XXX XXXX X z dôvodu, že nesúhlasila s určenou výškou hrubého zárobku za rok 1996, do ktorého jej odporkyňa nezapočítala náhradu za stratu na zárobku a nesprávne určila počet vylúčených dní. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol čo navrhovateľka namietala, obsah vyjadrenia odporkyne, obsah napadnutých rozhodnutí a zákonné ustanovenia s tým, že po zhodnotení týchto skutočností a citovaných zákonných ustanovení napadnuté rozhodnutia odporkyne z 10. decembra 2009 ako vecne správne potvrdil. S námietkami, ktoré uplatnila navrhovateľka v konaní o preskúmanie napadnutých rozhodnutí sa súd dostatočne a vyčerpávajúcym spôsobom nevysporiadal. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Procesným právom účastníka je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Odvolací súd je toho názoru, že krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal, čím sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku poukázal len na vyjadrenia účastníkov konania, avšak s ich tvrdeniami, predovšetkým s námietkou navrhovateľky ohľadom započítania nesprávnej výšky zárobkov a nesprávneho počtu vylúčených dní za kalendárny rok 1996, sa náležite (vôbec) nevysporiadal, čo zakladá dôvod na zrušenie jeho rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova, vyporiada sa s námietkami navrhovateľky, t.j. s otázkou, či nárok na zápočet náhrady za stratu na zárobku vo výške 52 513 Sk do hrubého zárobku za rok 1996 na účely PMZ je oprávnený alebo nie. Taktiež sa vyporiada s otázkou, odkedy - dokedy trvalo

zamestnanie navrhovateľky v roku 1996 a či a prečo bola náhradná doba za rok 1996 na účely zistenia PMZ preskúmaným rozhodnutím odporkyne zhodnotená v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 100/1988 Zb. Na tom základe vo veci rozhodne znovu a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.